[2019] 5 S.C.R. 452–

ராமக்ரிஷ்ணா மிஷன் மற்றும் ஒருவர்

எதிர்

ககோ குன்யா மற்றும் பலர்.

(உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண்– 2394/ 2019)

2019 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 28 ஆம் நாள்

[நீதியரசர்கள் டாக்டர் தனஞ்செய்யா ஒய் சந்திரசூட் மற்றும் ஹேமண்ட் குப்தா ஆகியோர் முன்னிலையில்]

இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம், ஷரத்து – 12 மற்றும் 226– மேல்முறையீடு–ஒரு மேல்முறையீட்டாளர் – நிறுவனம் என்பது ஒரு அதிகார அமைப்பாகும், எனவே நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டது – எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் (மேல்முறையீட்டாளரால் நடத்தப்படும் மருத்துவமனையின் ஊழியர்) ஷரத்து –226 ன் கீழ், தனது ஓய்வூதியம் குறித்து மனுவை தாக்கல் செய்தார்– மேல்முறையீட்டாளர் அல்லது மருத்துவமனை ஷரத்து –12 ன் கீழ் அரசு என்ற வரையறைக்குள் வராது எனக்கூறி அந்த நீதிப்பேராணை மனுவானது நிலைக்கத்தக்கதல்ல என ஆட்சேபனை தெரிவித்தனர்– உயர்நீதிமன்றத்தின் தனி நீதிபதி மேல்முறையீட்டாளர்கள் பிரிவு 12 இன் அர்த்தத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்று தீர்ப்பளித்து வழக்கை தகுதியின் அடிப்படையில் முடிவு செய்தார் – மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஷரத்து 12 மற்றும் 226 இன் கீழ் 'பிற அதிகாரிகள்' பிரிவின் கீழ் வருகிறார்கள் என்று உயர் நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு

தீர்ப்பளித்தது எனவே நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டது – மேல்முறையீட்டில், தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது: ஒரு 'பொது அதிகாரம்' என்ற அமைப்பின் தன்மை வழக்கின் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது – ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்ய ஒரு அமைப்பு நடத்தப்படுவதற்கு முன்பு, செயல்பாடுகள் மாநிலத்தால் நிகழ்த்தப்படும் செயல்பாடுகளுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடைய ஒரு தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் – மேல்முறையீட்டாளர்களின் செயல்பாடு, நிர்வாகம் மற்றும் அன்றாட நிர்வாகத்தில் அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு இல்லை – எனவே, மருத்துவமனை ஒரு பொது அதிகாரத்தின் எல்லைக்குள் வரவில்லை– மருத்துவமனையின் ஊழியர்களின் சேவை நிபந்தனைகள் எந்த அரசாங்க அமைப்பின் தலையீடும் இல்லாமல் இயக்கத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட சேவை விதிகளால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன – எனவே, முற்றிலும் தனியார் இயல்புடைய ஒப்பந்தங்கள் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டவை அல்ல–எனவே, மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஒரு 'அதிகாரம்' என்று நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டவர்கள் அல்ல.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது

தீர்வு: 1. மருத்துவமனை என்பது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் (ராமகிருஷ்ணா மிஷன்) ஒரு கிளை மற்றும் அதன் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டது. இந்த இயக்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் தன்னார்வ, தொண்டு மற்றும் இலாப நோக்கற்றவை. இந்த நடவடிக்கைகள் அரசால் அதன் இறையாண்மை திறனில்

நிகழ்த்தப்பட்டவற்றுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையவை அல்ல, அவை ஒரு பொதுக் கடமையின் தன்மையில் பங்கேற்கவில்லை. [பத்தி 19]

2. இந்த இயக்கத்தின் நிர்வாகக் குழு ராமகிருஷ்ணா மடத்தின் அறங்காவலர் குழுவின் உறுப்பினர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் இந்த அமைப்பை நிர்வகிப்பதற்கான அதிகாரமும் உள்ளது. இயக்கத்தின் சொத்துக்கள் மற்றும் நிதி மற்றும் அதன் மேலாண்மை நிர்வாகக் குழுவில் உள்ளது. நிர்வாகக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் எந்தவொரு நபரும் இயக்கத்தில் உறுப்பினராக முடியும். வருடாந்திர பொதுக் கூட்டங்களின் குழுவினை சுழற்ச்சி உறுப்பினர்கள் உருவாக்குகிறார்கள். நிர்வாகக் குழுவானது இயக்கத்தின் விவகாரங்களை நிர்வகிக்க, நிர்வாகக் குழுவால் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. சங்கத்தின் குறிப்பாணை மற்றும் இயக்கத்தின் விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளின் கீழ், இயக்கத்தின் செயல்பாடு, நிர்வாகம் மற்றும் அன்றாட நிர்வாகத்தில் அரசாங்க கட்டுப்பாடு இல்லை. மருத்துவமனையின் ஊழியர்களின் பணி நிலைமைகள் எந்தவொரு அரசாங்க அமைப்பின் தலையீடும் இல்லாமல் இயக்கத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட சேவை விதிகளால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. [பத்தி 20]

3. அமைப்பு ஒரு பொது செயல்பாட்டை செய்தாலும், ஒரு தனியார் பணி ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்துவதில் பொது சட்ட ஷரத்து இல்லை. மருத்துவமனையை நடத்துவதில், ராமகிருஷ்ண மிஷன் ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்யவில்லை. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி,

மருத்துவமனை மானியத்தின் சில கூறுகளைப் பெறுகிறது. மருத்துவமனையால் பெறப்படும் மானியங்கள் செலவினங்களில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே உள்ளடக்குகின்றன. மானியத்தின் விதிமுறைகள் மருத்துவமனையின் மேலாண்மை அல்லது அன்றாட செயல்பாட்டில் எந்த வகையான அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டையும் குறிக்கவில்லை. ராமகிருஷ்ண மிஷன் வழங்கும் பணியின் தன்மை, பொதுவாக, மருத்துவமனை தொடர்பான அதன் செயல்பாடுகள் உட்பட, முற்றிலும் தன்னார்வமானது. [பத்தி 30]

4. ஒரு அமைப்பு ஒரு பொது செயல்பாட்டை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பு, அந்த செயல்பாடு அரசால் அதன் இறையாண்மை திறனில் நிகழ்த்தப்படும் செயல்பாடுகளுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடைய ஒரு தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மருத்துவமனை மாநில அதிகாரிகளால் மட்டுமே செய்யப்படும் செயல்பாடுகளை ஒத்த செயல்பாடுகளைச் செய்கிறது என்பதைக் குறிக்க பதிவில் எதுவும் இல்லை. மருத்துவ சேவைகள் தனியார் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களால் வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு பொது அதிகாரியாக அமைப்பின் தன்மை வழக்கின் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது. மருத்துவமனையை அமைப்பதில், இயக்கம் ஒரு பொது செயல்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டதாக கருத முடியாது. இந்த மருத்துவமனைக்கு சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட அல்லது கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட தனிஉரிமை அந்தஸ்து இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட விநியோகத்தின் சேவையை மாநிலத்தில் முதன்முதலில் வழங்கியது என்பது ஷரத்து -226 வது அர்த்தத்திற்குள் அதை, அதிகாரமாக மாற்றாது. மாநிலத்தின் பிராந்திய அதிகார வரம்பிற்குள்

நிறுவனங்களை அமைக்க அவர்களை ஈர்ப்பதற்காக மாநில அரசுகள் பல்வேறு அமைப்புகளுக்கு சலுகை விதிமுறைகளை வழங்குகின்றன. அரசு தனது சமூகக் கொள்கையின் இணைப்பாகவோ அல்லது பொருளாதார வளர்ச்சியின் கட்டாயங்களாகவோ அவர்களை ஊக்குவிக்கலாம். மருத்துவமனைக்கு சலுகை அடிப்படையில் நிலம் வழங்கப்பட்டது என்ற வெறும் உண்மை, மருத்துவமனை ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்கிறது என்ற முடிவுக்கு வழிவகுக்காது. தற்போதைய வழக்கில், மருத்துவமனையின் நிர்வாகத்தில் அரசு கட்டுப்பாடு இல்லாத நிலையில், மருத்துவமனை ஒரு பொது அதிகாரத்தின் எல்லைக்குள் வரவில்லை. [பத்தி 31]

5. ஒரு சட்டத்தின் மூலம் ஒழுங்குமுறை என்பது மருத்துவமனையை சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. தனிநபர்கள் மற்றும் அமைப்புகள் முழு அளவிலான செயல்பாடுகளில் சட்டரீதியான தேவைகளுக்கு உட்பட்டவை. அத்தகைய ஒரு தனிநபர் அல்லது அமைப்பு ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்கிறதா என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாது. எனவே, முற்றிலும் தனியார் இயல்புடைய ஒப்பந்தங்கள், அவை சட்டரீதியான விதிகளால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன என்ற காரணத்தால் மட்டுமே நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டதாக இருக்காது. இந்த கொள்கைக்கு ஒரே விதிவிலக்கு, ஒரு சட்டரீதியான விதியால் நிர்வகிக்கப்படும் அல்லது கட்டுப்படுத்தப்படும் சேவை ஒப்பந்தம்.[பத்தி 32,33]

6. மருத்துவ நிறுவனங்கள் (பதிவு மற்றும் ஒழுங்குமுறை) சட்டம் 2010, வசதிகள் மற்றும் சேவைகளின் குறைந்தபட்ச தரங்களை பரிந்துரைக்கும் நோக்கில் மருத்துவ நிறுவனங்களின் ஒழுங்குமுறை மற்றும் பதிவுக்கு வழிவகுக்கும் வகையில் இயற்றப்பட்டது. இந்தச் சட்டம், மற்றவற்றுடன், பதிவு செய்வதற்கான மருத்துவ நிறுவனங்களால் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய நிபந்தனைகளை விதிக்கிறது. இருப்பினும், இந்தச் சட்டம் அதன் ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை மருத்துவமனையால் செய்யப்பட்ட சேவை ஒப்பந்தங்களை நிர்வகிக்கவில்லை. இவை முற்றிலும் தனியார் ஒப்பந்தங்களின் வரம்பிற்குள் வருகின்றன, இதற்கு எதிராக நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பு இருக்க முடியாது. இந்த வேறுபாட்டின் புனிதத்தன்மை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். [பத்தி 32,34]

7. மேல்முறையீட்டாளர்கள் அரசியலமைப்பின், ஷரத்து 226 கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு இணங்கக்கூடியவர்கள் என்ற முடிவுக்கு வருவதில் உயர் நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு நியாயப்படுத்தப்படவில்லை. அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 226 ன் அர்த்தத்திற்குள் ராமகிருஷ்ணா மிஷனோ அல்லது மருத்துவமனையோ ஒரு அதிகாரமாக இருக்காது.[பத்தி 35,36]

சத்யபிரதா சக்ரவர்த்தி (எதிர்) அருணாச்சலப் பிரதேச மாநிலம் 2005 (4) ஜி. எல். டி 150; ஆண்டி முக்தா சத்குரு ஸ்ரீ முக்தாஜீ வந்தாஸ் சுவாமி சுவர்ண ஜெயந்தி மஹோத்சவ் ஸ்மாரக் அறக்கட்டளை (எதிர்). வி. ஆர். ருதானி (1989) 2 எஸ். சி. சி 691: [1989] 2 எஸ். சி. ஆர் 697;

விஎஸ்டி இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் (எதிர்) விஎஸ்டி இண்டஸ்ட்ரீஸ் தொழிலாளர் சங்கம் (2001) 1 எஸ். சி. சி 298: [2000] 5 கூடுதலாக. எஸ். சி. ஆர் 438; ஜி பாஸி ரெட்டி (எதிர்) சர்வதேச பயிர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (2003) 4 எஸ். சி. சி 225: [2003] 1 எஸ். சி. ஆர் 1174; ரமேஷ் அலுவாலியா (எதிர்) பஞ்சாப் மாநிலம் (2012) 12 எஸ். சி. சி 331: [2012] 12 எஸ். சி. ஆர் 315; ஃபெடரல் வங்கி லிமிடெட் (எதிர்) சாகர் தாமஸ் (2013) 10 எஸ். சி. சி 733: [2003] 4 சப்ளி. எஸ். சி. ஆர் 121–அடிப்படையாக கொண்டு தீர்ப்பளித்தது.

ஃபெடரல் வங்கி லிமிடெட் (எதிர்) சாகர் தாமஸ் (2013) 10 எஸ். சி. சி 733: [2003] 4 சப்ளி. எஸ். சி. ஆர் 121; பின்னி லிமிடெட் (எதிர்) வி சதாசிவன்(2005) 6 எஸ். சி. சி 657: [2005] 2 சப்ளி. எஸ். சி. ஆர் 421; கே. கே. சக்சேனா (எதிர்) நீர்ப்பாசனம் மற்றும் வடிகால் தொடர்பான சர்வதேச ஆணையம் (2015) 4 எஸ். சி. சி 670; அஜய் ஹாசியா (எதிர்) காலித் முஜிப் செஹ்ராவர்டி (1981) 1 எஸ். சி. சி 722: [1981] 2 எஸ். சி. ஆர் 79; பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் (எதிர்). இந்திய வேதியியல் உயிரியல் நிறுவனம் (2002) 5 எஸ். சி. சி 111: [2002] 3 எஸ். சி. ஆர் 100; ஜாத்ய பால் சிங் (எதிர்) இந்திய ஒன்றியம் (2013) 6 எஸ். சி. சி 452: [2013] 2 SCR 970–குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

<u>வழக்குச் சட்டக் குறிப்பு</u>

2005 (4) GLT 150–	பத்தி 13 ல் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது
[1989] 2 SCR 697	பத்தி 13 ல் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது

[2000] 5 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 438 பத்தி 24 ல்

அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது

[2003] 1 எஸ்.சி.ஆர் 1174 பத்தி 25 ல் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது

[2012] 12 எஸ். சி. ஆர் 315 பத்தி 26 ல் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது

[2003] 4 சப்ளி. எஸ்.சி.ஆர் 121 பத்தி 27 அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது

[2005] 2 சப்ளி.எஸ்.சி.ஆர் 421 பத்தி 28 அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது

(2015) 4 எஸ். சி. சி 670– பத்தி 27 அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது

[1981] 2 எஸ். சி. ஆர் 79–பத்தி 29 அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது

[2013] 2 எஸ். சி. ஆர் 970 பத்தி 38 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்ற அதிகாரவரம்பு– உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண். 2394/2019.

நீதிப்பேராணை மேல்முறையீட்டு எண்.25 (AP)/2017 இல் குவஹாத்தி உயர்நீதிமன்றத்தின், இட்டாநகர் கிளையின் 06.04.2018 தேதியிட்ட இடைக்கால உத்தரவிலிருந்து, மேல் முறையீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அபிஷேக் மனு சிங்வி, K.V. விஸ்வநாதன், மூத்த வழக்கறிஞர், அரிஜித் மசூம்தார், அமித் பண்டாரி, அருணாபா தேப், ஷம்போ நந்தி,

அபினவ் டி முகர்ஜி, தீபான் குமார் சர்க்கார், ஆகிய வழக்கறிஞர்கள் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக வாதிட்டனர்.

ஏ. திவாரி, திருமதி. எலிசா பார், ஸ்ரீ பால் சிங், திருமதி. பிரியங்கா தாஸ், விபு சங்கர் மிஸ்ரா, திருமதி. ரக்னி பாண்டே, ராஜ் பகதூர், திருமதி. அனில் கட்டியார், ஆகிய வழக்கறிஞர்கள் எதிர் மேல்முறையீட்டாளருக்காக வாதிட்டனர்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை **நீதியரசர் டாக்டர் தனஞ்செய்யா ஒய் சந்திரசூட்,** அவர்கள் வழங்கினார்.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

2. இந்த மேல்முறையீடு குவஹாத்தி உயர்நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின், தனி நீதிபதியின் தீர்ப்பை எதிர்த்து, ஒரு நீதிப்பேராணை மேல்முறையீட்டில் அளித்த தீர்ப்பிலிருந்து எழுந்துள்ளது. மாண்புமிகு தனி நீதிபதி, செப்டம்பர் 7,2016 தேதியிட்ட தீர்ப்பில், இந்திய அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 12 ன் அர்த்தத்திற்குள் ராமகிருஷ்ணா மிஷன் 'அரசு' என்று தீர்ப்பளித்தார். மேல்முறையீட்டில், இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு ராமகிருஷ்ண மிஷன் என்பது ஷரத்து 12 இன் அர்த்தத்திற்குள் 'அரசு' என்ற வார்த்தையின் கடுமையான அர்த்தத்தில் இருக்கக்கூடாது என்றாலும், இட்டாநகரில் உள்ள அதன் மருத்துவமனை ஒரு பொதுக் கடமையைச் செய்கிறது, இதன்

விளைவாக அந்த பிரிவில் உள்ள 'அதிகாரம்' என்ற வெளிப்பாட்டின் தாராளமான விளக்கத்தின் அடிப்படையில் அரசியலமைப்பின் ஷரத்து 226 ன் கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு ஏற்றதாக இருக்கும்.

3. முதல் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், 1980 மார்ச் 15 அன்று இட்டாநகரில் உள்ள ராமகிருஷ்ணா மிஷன் மருத்துவமனையில் பொதுப்பணித் தொழிலாளராக சேர்ந்தார். 1980 ஜூலை 23 தேதியிட்ட கடிதத்தின் மூலம் 1980 ஆகஸ்ட் 1 முதல் பணி முறைப்படுத்தலுக்கு வந்தது. 31 மார்ச் 1982 அன்று, முதல் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் நர்சிங் எய்டின் கணிசமான பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டார். 1984 ஏப்ரல் 13 அன்று அவர் நிரந்தரமாக நியமிக்கப்பட்டார். அதைத் தொடர்ந்து 2005 டிசம்பர் 31 அன்று, அவர் அக்டோபர் 1,2005 முதல் அலுவலக உதவியாளராக பதவி உயர்வு பெற்றார்.

4. மருத்துவமனையின் ஊழியர்களின் சேவை நிலைமைகள் சேவை விதிகளால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் விதி 18 பின்வரும் விதிமுறைகளில் ஓய்வூதியத்தை வழங்குகிறது.

> "18. வயது முதிர்வு ஓய்வு (ஓய்வு):
>
> (i) ஒரு நிரந்தர ஊழியர்/ஊழியர் பொதுவாக 35 ஆண்டுகள் சேவைக்குப் பிறகு அல்லது 60 (அறுபது) வயதை அடைந்த பிறகு மருத்துவமனையின் சேவைகளில் இருந்து ஓய்வு பெறுவார். மேலும், மருத்துவமனையின் சேவையில் உள்ள நிர்வாகம் ஒரு ஊழியர்/ஊழியரின்

சேவையை 35 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் நீட்டிக்கலாம் அல்லது அவர் 60 (அறுபது) வயதை அடைகிறார், இதில் எது முன்னதாக இருந்தாலும், அவரது மருத்துவ தகுதிக்கு உட்பட்டு, ஒரு நேரத்தில் 1 (ஒரு) ஆண்டுகள் இடைவெளியில்.

(ii) எவ்வாறாயினும், ஒரு ஊழியர்/ஊழியர் தனது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் உடல் அல்லது மன இயலாமையால் பாதிக்கப்பட்ட நிகழ்வில், ஊழியர்/ஊழியர்களின் உடல் அல்லது மன இயலாமை நிர்வாகத்தால் முறையாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு மருத்துவ வாரியத்தால் நிறுவப்பட்டிருந்தால், முன்னதாகவே ஓய்வு பெறலாம்."

31.1.2015 அன்று, மருத்துவமனை முதல் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு சேவை விதிகளின்படி 24.3.2015 அன்று சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதாக அறிவித்தது, இதன் விளைவாக முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் சேவை நிறைவடைந்தது.

5. முதல் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மேற்கூறிய தகவல்களை எதிர்த்து அரசியலமைப்பின் ஷரத்து –226 ன் கீழ் குவஹாத்தி உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு நீதிப்பேராணை மனுவை தாக்கல் செய்யப்பட்டது, மேலும் அவர் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் சேவையை முடிக்கும் வரை

சேவையில் தொடர அனுமதிக்குமாறு உத்தரவிட கோரினார், 1982 மார்ச் 31 முதல் அவர் ஒரு நர்சிங் எய்டாக கணிசமாக நியமிக்கப்பட்டார்.

6. ராமகிருஷ்ணா மிஷனோ அல்லது அதன் மருத்துவமனையோ பிரிவு 12 இன் அர்த்தத்திற்குள் 'அரசு' அல்ல என்பதாலும், அவை எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 226 வது பிரிவின் கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டவை அல்ல என்பதாலும் மனுவின் நிலைத்தன்மைக்கு மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஒரு பூர்வாங்க ஆட்சேபனையை எழுப்பினர்.

7. கற்றறிந்த தனி நீதிபதி நீதிப்பேராணை மனுவை அனுமதித்தார். நீதிப்பேராணை மனுவின் பராமரிப்பு குறித்து மேல்முறையீட்டாளர்களின் ஆட்சேபனைகளை நிராகரித்த தனி நீதிபதி, மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஷரத்து 12 இன் அர்த்தத்திற்குள் 'அரசு' என்ற விளக்கத்திற்குள் வருகிறார்கள் என்று தீர்ப்பளித்தார். தகுதி அடிப்படையில், முதல் எதிர்மேல்முறையயீட்டாளர் நியமிக்கப்பட்ட தேதியை மார்ச் 15,1980 ஆக அல்லாமல் மார்ச் 31,1982 ஆகக் கருதுமாறு மருத்துவமனைக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

8. இதன் விளைவாக, முதல் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு பணியில் சேரும் ஆரம்ப தேதியின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டபடி, ஓய்வு பெற்ற தேதிக்கு அப்பால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு சேவையை நீட்டிக்க உத்தரவு வழங்கப்பட்டது. மருத்துவமனையால் கணக்கிடப்பட்ட

ஓய்வூதிய தேதியின் அடிப்படையில் முதல் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு அவரது இறுதி நிலுவைத் தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

9. மேல்முறையீட்டாளர்களின் நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடு உயர் நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதி முன் தோல்வியடைந்தது. இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்தபோது, முக்கியமாக இரண்டு சூழ்நிலைகளை நம்பியது அவை:

(i) மருத்துவமனை அதன் செலவில் ஒரு பகுதியை நிதி திரட்டி அறுபது படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையை நடத்தி வந்தது, இது ஒரு பொதுக் கடமையாகும்; மற்றும்

(ii) **சத்யபிரதா சக்ரவர்த்தி எதிராக அருணாச்சல பிரதேச மாநிலம்** வழக்கில் உயர் நீதிமன்றத்தின் தனி நீதிபதி தீர்ப்பு இருந்தது, அரசியலமைப்பின் 12 மற்றும் 226 வது ஷரத்து களின் கீழ் ராமகிருஷ்ணா மிஷன் 'பிற அதிகாரிகள்' என்ற பிரிவில் வருகிறது என்று தீர்ப்பளித்தது. பதின்மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த களத்தில் இருந்த தனி நீதிபதியின் இந்த தீர்ப்பை தொந்தரவு செய்யக்கூடாது என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. மேல்முறையீட்டாளர் மாநிலத்தில் மிகப் பெரிய மருத்துவமனையை நடத்தி வருவதாகவும், அதன் செயல்பாட்டின் ஒரு பகுதிக்கு பொது நிதியைப்

பயன்படுத்துவதாகவும், நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டவர் என்றும் கூறப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிரான ஆரம்ப சிக்கல்களுக்கு பதிலளிக்கும் போது, மேல்முறையீட்டை பின்னர் விசாரணைக்கு வைக்க வேண்டும் என்று உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.

10. தற்போதைய நடவடிக்கைகளை விசாரிக்கும் போது, இந்த நீதிமன்றம் 19 நவம்பர் 2018 தேதியிட்ட அதன் உத்தரவின் மூலம் அறிவிப்பு அனுப்பியது மற்றும் 6 ஏப்ரல் 2018 தேதியிட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவுக்கு தடை விதித்தது. இந்த உத்தரவு பிறப்பித்த அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து, இந்திய ஒன்றியம் சார்பாக பழங்குடியினர் விவகார அமைச்சகம் மற்றும் அருணாச்சல பிரதேச அரசு மூலம் எதிர் பிரமாணப் பத்திரம் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

11. உயர்நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்ட கருத்துக்கு ஆதரவாக மாநில அரசு பின்வருமாறு சமர்ப்பித்துள்ளது:

(i) ராமகிருஷ்ண மிஷன் மருத்துவமனை கட்டப்பட்ட நிலம் 12 ஜூலை 1984 அன்று மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு சலுகை விலையில் ஒதுக்கப்பட்டது;

(ii) அதைத் தொடர்ந்து 4 மே 2005 அன்று, 4.66 ஏக்கர் அளவிலான கூடுதல் நிலமும் சலுகை விலையில் ஒதுக்கப்பட்டது; மற்றும்

(iii) மருத்துவமனை மாநில அரசிடமிருந்து மானியங்களைப் பெறுகிறது.

12. தற்போதைய மேல்முறையீட்டின் பொருள் குறித்து பழங்குடியினர் விவகார அமைச்சகம் அக்கறை கொள்ளாததால், இந்திய ஒன்றியம் தாக்கல் செய்த எதிர் பிரமாணப் பத்திரத்தை கையாள வேண்டிய அவசியமில்லை.

13. மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பாக, மூத்த வழக்கறிஞர் டாக்டர் அபிஷேக் மனு சிங்வி மற்றும் திரு கே. வி. விஸ்வநாதன் ஆகியோர், தற்போதைய வழக்கில் உயர் நீதிமன்றம் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நம்பியுள்ளது என்று சமர்ப்பித்துள்ளனர் **ஆண்டி முக்த சத்குரு ஸ்ரீ முக்தாஜி வந்தாஸ் சுவாமி சுவர்ண ஜெயந்தி மகோத்சவ் ஸ்மாரக் அறக்கட்டளை (எதிர்) வி ஆர் ருடானி,** அந்த வழக்கில் உண்மைகள் மற்றும் சட்டம் ஆகிய இரண்டிலும் தெளிவான வேறுபாட்டைக் கவனிக்கவில்லை. மேற்கண்ட தீர்ப்பு ஒரு பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்த ஒரு கல்லூரியை நிர்வகிக்கும் ஒரு பொது அறக்கட்டளையின் வழக்கைக் கையாண்டது என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. கல்லூரி மூடப்பட்டது மற்றும் அதன் விளைவாக ஊதியம் வழங்கப்படாதது தொடர்பான சர்ச்சை பல்கலைக்கழகத்தின் அவசரச் சட்டங்களில் உள்ள ஒழுங்குமுறை விதிகளின் எல்லைக்குள் வந்தது. இது தவிர, பின்வருமாறு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது

(i) முதல் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் எந்த பொதுக் பணியையும் செய்யப்படவில்லை;

(ii) ராமகிருஷ்ண மிஷன் மருத்துவமனையை முற்றிலும் சமூகத்திற்கான தன்னார்வ சேவையாக நிறுவி நிர்வகிக்கிறது;

(iii) மருத்துவமனையின் ஊழியர்களின் சேவை நிலைமைகள் சட்டத்தால் அல்லது கீழ்நிலைச் சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படுவதில்லை, எனவே, முற்றிலும் தனியார் சேவை ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்துவதில் எந்த பொது சட்டக் கூறுகளும் இல்லை; மற்றும்

(iv) உயர்நீதிமன்றத்தின் சர்ச்சைக்குரிய தீர்ப்பின் விளைவாக, ராமகிருஷ்ண மிஷனின் முழு நடவடிக்கைகளும் ஷரத்து 226 இன் அர்த்தத்திற்குள் ஒரு 'அதிகாரம்' என்ற விளக்கத்திற்குள் வரும்.

இந்த அடிப்படையில், உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு இந்த நீதிமன்றத்தின் முன்னுதாரணத்திற்கு முரணானது என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. அதைப் பற்றிச் சிறிது நேரம் கழித்துப் பார்ப்போம். இது தவிர, மேல்முறையீட்டாளர்கள் 226 வது ஷரத்தின் கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதற்கு இணங்குகிறார்கள் என்ற முடிவுக்கு வருவதில் உயர் நீதிமன்றத்துடன் எடைபோடும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையும் சட்டத்தில் தீர்க்கப்பட்ட நிலைப்பாட்டிற்கு முரணானது என்று மூத்த வழக்கறிஞர் சமர்ப்பித்தார்.

14. மறுபுறம், அருணாச்சலப் பிரதேச மாநிலம் சார்பாக ஆஜரான அறிஞர் வழக்கறிஞர், திரு ஏ திவாரி, முன்பு கவனித்தபடி, எதிர் பிரமாணப் பத்திரத்தில் உள்ள உண்மைகளின் அறிக்கையை சமர்பித்தார். 'அருணாச்சலப் பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள ஒரே மருத்துவமனை ராமகிருஷ்ணா மிஷன் மருத்துவமனை மட்டுமே என்றும், எனவே, அதன் தனித்தன்மை அந்தஸ்தின் காரணமாக, 226 வது ஷரத்தின் கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு ஏற்றதாக கருதப்பட வேண்டும் என்றும் வழக்கறிஞர் சமர்ப்பித்தார். இது தவிர, மருத்துவமனை மாநில அரசிடமிருந்து மானியங்களைப் பெற வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது. அருணாச்சலப் பிரதேச மாநிலத்தில் ஒரு மருத்துவமனையை நடத்தும் செயல்பாடு, ஒரு பொது செயல்பாடாக நடத்தப்பட வேண்டும், மேல்முறையீட்டாளர்கள் 226 வது ஷரத்தின் கீழ் உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு இணங்க வேண்டும்.'

15. அவர்களின் சமர்ப்பிப்புகள் பரிசீலனைக்கு வருகின்றன.

16. ராமகிருஷ்ணா மிஷன் இட்டாநகரில் 263 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையை நடத்தி வருகிறது. 263 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனைகளில் 60 படுக்கைகளை இயக்கும் செலவை மாநில அரசு மானியமாக வழங்குகிறது. மானியங்களின் தன்மை மற்றும் அளவு தொடர்பான பொருத்தமான உண்மைத் தகவல்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. 2014–2015 ஆம் ஆண்டில் மருத்துவமனையின் மொத்த வருவாயில் சுமார் 32.26 சதவீதமும், 2015–16 ஆம் ஆண்டில் 23.33 சதவீதமும், 2016–17 ஆம் ஆண்டில் 22.53 சதவீதமும் மாநில

அரசு வழங்கிய மானியங்களிலிருந்து வந்தது. 2014–2015 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவினங்களில் 35.23 சதவீதமும், 2015–2016 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவினங்களில் 23.83 சதவீதமும், 2016–2017 ஆம் ஆண்டிற்கான செலவினங்களில் 20.57 சதவீதமும் மாநில அரசு வழங்கிய நிதியிலிருந்து மேற்கொள்ளப்பட்டதாக மருத்துவமனையின் வருவாய் செலவினங்கள், தணிக்கை செய்யப்பட்ட இருப்புநிலைக் குறிப்புகள் மற்றும் கணக்குகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

17. மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஷரத்து 226 ன் கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பெல்லைக்கு இணங்குகிறார்களா என்பதை மதிப்பிடுவதில், உயர் நீதிமன்றத்தில் அசல் மனுதாரர் சார்பாக உதவுவதற்காக கூறப்பட்ட பின்வரும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் நாங்கள் தொடர்கிறோம், தற்போதைய மேல்முறையீட்டிற்கு பதிலளிக்கும் வகையில், மாநில அரசு,

(i) மருத்துவமனையின் வருவாயில் ஒரு பகுதி மாநிலத்திலிருந்து பெறப்படும் மானியங்களிலிருந்து உருவாக்கப்படுகிறது; மற்றும்

(ii) மருத்துவமனை கட்டுவதற்கு மாநில அரசால் சலுகை விலையில் நிலம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மாநில அரசின் மானியம் இட்டாநகரில் உள்ள மருத்துவமனையின் 263 படுக்கைகளில் 60 படுக்கைகளை மட்டுமே உள்ளடக்கியது. மருத்துவமனையின் அன்றாட செயல்பாட்டை மாநில

அரசு கட்டுப்படுத்தவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மருத்துவமனையின் நிர்வாகம் பிரத்தியேகமாக ராமகிருஷ்ணா மிஷனுடன் உள்ளது. மாநில அரசு தனது மானியங்களின் மூலம் மருத்துவமனையின் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை நிதியளிப்பதால், தணிக்கை செய்யப்பட்ட கணக்குகளை மாநில அரசிடம் ஆய்வுக்காக சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

18. இந்த நீதிமன்றத்தின் முன்னுள்ள அடிப்படை பிரச்சினை என்னவென்றால், மருத்துவமனையால் நிகழ்த்தப்படும் செயல்பாடுகள் பொது செயல்பாடுகள்தானா. அதன் அடிப்படையில் அரசமைப்புச் ஷரத்தின் 226 ஆவது பிரிவின் கீழ் செயலுறுத் நீதிப்பேராணை பிறப்பிக்க முடியும்.

19. இந்த மருத்துவமனை ராமகிருஷ்ணா மிஷனின் ஒரு கிளை மற்றும் அதன் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டது. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹன்சாவின் முதன்மையான சீடரான சுவாமி விவேகானந்தரால் இந்த இயக்கம் நிறுவப்பட்டது. "ஆத்மனோ மோக்ஷார்த்தம் ஜகத் ஹிதாயா சா" என்ற குறிக்கோளில் பிரதிபலிப்பது போல், மனிதகுலத்திற்கான சேவை என்பது கடவுளுக்கான சேவையுடன் சமமான நிறுவனத்திற்கானது. ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் வேதாந்தா மற்றும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹன்சாவால் முன்வைக்கப்பட்ட அதன் கொள்கைகள் பற்றிய அறிவை வழங்குவதும் ஊக்குவிப்பதும் ஆகும், மேலும் அவரது சொந்த வாழ்க்கை மற்றும் ஒப்பீட்டு இறையியல் அதன் பரந்த வடிவத்தில் நடைமுறையில்

விளக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள், நூலகங்கள், மருத்துவமனைகள் ஆகியவற்றை நிறுவுதல், பராமரித்தல், செயல்படுத்துதல் மற்றும் சமூகத்தின் பின்தங்கிய/பழங்குடி மக்களின் நலனுக்காக எந்தவொரு பாகுபாடும் இல்லாமல் வளர்ச்சி மற்றும் பொது நல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது ஆகியவை இதன் நோக்கங்களில் அடங்கும். இந்த நடவடிக்கைகள் தன்னார்வ, தொண்டு மற்றும் இலாப நோக்கற்ற இயல்புடையவை. இலாப நோக்கற்ற அமைப்பான மிஷன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள், அரசு தனது இறையாண்மை திறனில் நிகழ்த்தியவற்றுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையவை அல்ல, அவை ஒரு பொதுக் கடமையின் தன்மையில் பங்கேற்கவில்லை.

20.இந்த இயக்கத்தின் நிர்வாகக் குழு ராமகிருஷ்ணா மடத்தின் அறங்காவலர் குழுவின் உறுப்பினர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் இந்த அமைப்பை நிர்வகிப்பதற்கான அதிகாரமும் உள்ளது. இயக்கத்தின் சொத்துக்கள் மற்றும் நிதி மற்றும் அதன் மேலாண்மை நிர்வாகக் குழுவில் உள்ளது. நிர்வாகக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் எந்தவொரு நபரும் மிஷனில் உறுப்பினராக முடியும். வருடாந்திர பொதுக் கூட்டங்களின் தேவையான நபர்களின் எண்ணிக்கையை தற்போதைய உறுப்பினர்கள் உருவாக்குகிறார்கள். நிர்வாகக் குழுவானது இயக்கத்தின் விவகாரங்களை நிர்வகிக்க நிர்வாகக் குழுவால் நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. சங்கத்தின் குறிப்பாணை மற்றும் இயக்கத்தின் விதிகள் மற்றும்

ஒழுங்குமுறைகளின் கீழ், இயக்கத்தின் செயல்பாடு, நிர்வாகம் மற்றும் அன்றாட நிர்வாகத்தில் அரசாங்க கட்டுப்பாடு இல்லை. மருத்துவமனையின் ஊழியர்களின் சேவை நிலைமைகள் எந்தவொரு அரசாங்க அமைப்பின் தலையீடும் இல்லாமல் மிஷனால் வடிவமைக்கப்பட்ட சேவை விதிகளால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.

21. மேல்முறையீட்டாளர்கள் 226 வது ஷரத்தின் கீழ் ஒரு அதிகாரத்தின் விளக்கத்திற்குள் வருகிறார்கள் என்ற முடிவுக்கு வந்த உயர் நீதிமன்றம், **ஆண்டி முக்தாவில்,** (மேற்கூறியது) இந்த நீதிமன்றத்தின் இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின் தீர்ப்பை கணிசமாக ஏற்றுக்கொண்டது. **ஆண்டி முக்தா** (மேற்கூறியது) என்பது குஜராத் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு கல்லூரியை ஒரு பொது அறக்கட்டளை நடத்திக் கொண்டிருந்த ஒரு வழக்கு, இது மாநில சட்டங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் ஒரு அமைப்பாகும். பல்கலைக்கழகம் மற்றும் அதனுடன் இணைந்த கல்லூரிகளின் ஆசிரியர்கள், அவர்களின் ஊதிய அளவுகளைப் பொருத்தவரை, பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் பரிந்துரைகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டனர். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சங்கம் எழுப்பிய ஊதிய விகிதங்கள் குறித்த சர்ச்சை, வேந்தரின் தீர்ப்பின் பொருளாக இருந்தது, இது அரசாங்கத்தாலும் பல்கலைக்கழகத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கல்லூரியின் நிர்வாகம், முன் ஒப்புதல் இல்லாமல் அதை மூட முடிவு செய்தது. நிர்வாக விதிகளின்படி ஆசிரியர்கள் தங்கள் சம்பளம் மற்றும் இறுதி சலுகைகளைப் பெறுவதற்கான உரிமையை அமல்படுத்துவதற்காக உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு நீதிப்பேராணை மனு

தொடங்கப்பட்டது. அந்த சூழலில், கல்லூரியின் நிர்வாகம் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு இணங்குகிறதா என்ற பிரச்சினையை இந்த நீதிமன்றம் கையாண்டது. இந்த நீதிமன்றத்தின் இறுதி தீர்ப்பில் பின்வருவன உட்பட பல சூழ்நிலைகள் கருதப்பட்டன–

(i) அறக்கட்டளை ஒரு இணைக்கப்பட்ட கல்லூரியை நிர்வகித்து வந்தது;

(ii) கல்லூரிக்கு அரசாங்க உதவி கிடைத்தது;

(iii) கல்வி நிறுவனத்தின் கட்டுப்பாடு, மேலாண்மை மற்றும் பணிகளில் அரசாங்கத்தின் உதவி முக்கிய பங்கு வகித்தது;

(iv) அரசு நிறுவனங்களைப் போலவே, உதவி பெறும் நிறுவனங்களும், மாணவர்களுக்கு கல்வியை வழங்குவதற்கான பொது செயல்பாட்டைச் செய்கின்றன;

(v) அனைத்து உதவி பெறும் நிறுவனங்களும் இணைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்தின் விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன;

(vi) அவற்றின் செயல்பாடுகள் பல்கலைக்கழகத்தால் உன்னிப்பாகக் கண்காணிக்கப்படுகின்றன; மற்றும்

(vii) அத்தகைய நிறுவனங்களில் வேலைவாய்ப்பு என்பது பொதுத் தன்மை இல்லாமல் இல்லை, மேலும் இது நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்தும் பல்கலைக்கழகத்தால் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது.

22. மேற்கூறிய சூழ்நிலைகளில்தான், கல்வி ஊழியர்களின் சேவை நிலைமைகள் ஒரு தனிப்பட்ட தன்மையில் பங்கேற்கவில்லை, ஆனால் ஊழியர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையிலான சரியான–கடமை உறவால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன என்ற முடிவுக்கு இந்த நீதிமன்றம் வந்தது. கடமையின் மீறல், செயலுறுத்தம் நீதிப்பேராணையின் வழங்க ஏற்றதாக இருக்கும் என்று அது கருதப்பட்டது. "மக்களின் உரிமைகளைப் பாதிக்கும் செயல்கள் வேகமாக விரிவடைந்து வரும் புதிர்ப்பாதையை நீர்த்துப்போகாத பெட்டிகளுக்குள் வைக்க முடியாது" என்பதை நீதிமன்றம் அங்கீகரித்தாலும், செயலுறுத்தும் தீர்வு கிடைக்காத இரண்டு விதிவிலக்குகளை அது விதித்தது:–

> "15. உரிமைகள் முற்றிலும் தனிப்பட்ட தன்மை கொண்டவை என்றால் எந்த செயலுறுத்தம் ஆணையும் வெளியிட முடியாது. கல்லூரியின் நிர்வாகம் முற்றிலும் பொதுக் கடமை இல்லாத ஒரு தனியார் அமைப்பாக இருந்தால் அது பொய் சொல்லாது. இவை செயலுறத்தும் இரண்டு விதிவிலக்குகள்... "

23. ஆண்டி முக்தா (மேற்கூறிய) தீர்ப்பைத் தொடர்ந்து, அடுத்தடுத்த முடிவுகளில் அடிப்படை கொள்கைகளை மறுபரிசீலனை செய்ய இந்த நீதிமன்றத்திற்கு வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. இது ஒரு 'பொதுக் கடமை' மற்றும் 'பொது செயல்பாடு' என்றால் என்ன என்பதையும், தனது உரிமையை அமல்படுத்த முற்படும் ஒரு

தனிநபருக்கு செயலுறுத்தும் நீதிப்பேராணை கிடைக்குமா என்பதையும் தீர்மானிக்க கொள்கைகளின் பரிணாமத்திற்கு வழிவகுத்தது.

24. **விஎஸ்டி இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட் (எதிர்) விஎஸ்டி இண்டஸ்ட்ரீஸ் தொழிலாளர் சங்கம் வழக்கில்,** இந்த நீதிமன்றத்தின் இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, சேவை நிபந்தனைகளை வெறுமனே மீறுவது, அந்த நடவடிக்கை பொதுக் கடமைக்குரிய அம்சங்களைக் கொண்டிருக்காத சூழ்நிலையில், 226 வது ஷரத்தின் கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு சரியான அடிப்படையை வழங்காது என்று தீர்ப்பளித்தது. இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது,

> "7. டி ஸ்மித், வூல்ஃப் மற்றும் நீதித்துறை நிர்வாக நடவடிக்கை பற்றிய நீதித்துறை ஆய்வு, 5 வது பதிப்பு., தனியார் அமைப்புகளின் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் தனியார் சட்டத்திற்கு உட்பட்டவை அல்ல என்பது கவனிக்கப்படுகிறது எ.கா., தனியார் அமைப்புகளின் செயல்பாடுகள் பொது சட்டத்தின் தரநிலைகளால் நிர்வகிக்கப்படலாம், அதன் முடிவுகள் சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட கடமைகளுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும்போது அல்லது அது செயல்படும் செயல்பாட்டின் காரணமாகவோ அல்லது சந்தையில் அதன் மேலாதிக்க நிலையின் காரணமாகவோ, அது ஒரு மறைமுகமான கடமையின் கீழ் இருக்கும் பொது நலனில் செயல்பட... விரிவான விவாதத்திற்குப் பிறகு, கற்றறிந்த

எழுத்தாளர்கள் பின்வரும் முன்மொழிவுகளுடன் நிலைப்பாட்டை சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளனர்;

(1) ஒரு அமைப்பு ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்கிறதா, எனவே நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு ஏற்றதா என்பதைச் சோதிப்பது, அதன் அதிகாரத்தின் மூலத்தைப் பொறுத்தது அல்லவா அல்லது அந்த அமைப்பு வெளிப்படையாக ஒரு 'பொது' அல்லது ஒரு 'தனியார்' அமைப்பாக இருக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்தது அல்ல.

(2) நீதித்துறை மறுஆய்வின் கொள்கைகள் முதல் பார்வையில் பொது செயல்பாடுகளைச் செய்யும் அமைப்புகளின் செயல்பாடுகளை நிர்வகிக்கின்றன.

(3) பின்வரும் இரண்டு சூழ்நிலைகளில், அமைப்பு ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்தாலும், நீதித்துறை மறுஆய்வு பொதுவாக பொருத்தமானதாக இருக்காது.

(அ) சட்டத்தின் வேறு சில கிளைகளில் மிகவும் பொருத்தமாக தரப்பினர்களுக்கு இடையிலான சர்ச்சையை நிர்வகிக்கிறது. அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், சட்டத்தின் அந்த கிளை மற்றும் அதன் தீர்வுகள் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்; மற்றும்

(ஆ) வழக்குரைஞர்களிடையே ஒரு ஒப்பந்தம் இருந்தால். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் ஒப்பந்தத்தின் வெளிப்படையான அல்லது மறைமுகமான விதிமுறைகள் பொதுவாக விஷயத்தை நிர்வகிக்க வேண்டும். இது ஆங்கிலச் சட்டத்தின் இயல்பான அணுகுமுறையைப் பிரதிபலிக்கிறது, அதாவது, ஒரு ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகள் பொதுவாக பொதுச் சட்டத்தை விட, பரிவர்த்தனை அல்லது தரப்பினர்களுக்கு இடையிலான பிற உறவை நிர்வகிக்கும். எனவே, சர்ச்சைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு சிறப்பு முறை (தனியார் அல்லது உள்நாட்டு தீர்ப்பாயங்கள் மூலம் நடுவர் அல்லது தீர்வு போன்றவை) தரப்பினரால் (வெளிப்படையாக அல்லது தேவையான உட்குறிப்பால்) ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டால், அந்த ஆட்சி, நீதித்துறை மறுஆய்வு அல்ல, பொதுவாக சர்ச்சையை நிர்வகிக்கும்.' (வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

25. **ஜி பாஸி ரெட்டி (எதிர்) இன்டர்நேஷனல் கிராப்ஸ் ரிசர்ச் எஃப் இன்ஸ்டிடியூட்** வழக்கில், இந்த நீதிமன்றத்தின் இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, இலாப நோக்கற்ற ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி மையமான அரை வறண்ட வெப்பமண்டலத்திற்கான சர்வதேச பயிர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (ஐ. சி. ஆர். ஐ. எஸ். ஏ. டி) ஷரத்து 226 இன் கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு ஏற்ப உள்ளதா என்பதைக்

கையாண்டது. இந்த சர்ச்சை ICRISAT இன் ஊழியர்களை பணிநீக்கம் செய்வது தொடர்பானது. அரசால் அதன் இறையாண்மைத் திறனில் நிறைவேற்றப்படுவதைப் போன்ற அல்லது நெருக்கமாக தொடர்புடைய செயல்பாடுகள் மட்டுமே 'பொது செயல்பாடுகள்' அல்லது 'பொதுக் கடமை' என்று தகுதி பெறுகின்றன என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது:

> "28. ஷரத்து 226 இன் கீழ் ஒரு நீதிப்பேராணை ஒரு "நபர்" ஒரு சட்டரீதியான அமைப்பாக இருந்தால் அல்லது ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்தால் அல்லது ஒரு பொது அல்லது சட்டரீதியான கடமையைச் செய்தால் அவருக்கு எதிராக இருக்கலாம்.... ICRISAT ஒரு சட்டத்தால் அமைக்கப்படவில்லை அல்லது அதன் செயல்பாடுகள் சட்டப்பூர்வமாக கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. ஒரு பொது செயல்பாடு அல்லது பொதுக் கடமை என்றால் என்ன என்பதை வரையறுப்பது எளிதல்ல என்றாலும், அத்தகைய செயல்பாடுகள் அரசு தனது இறையாண்மையில் செய்யக்கூடியவற்றுடன் ஒத்தவை அல்லது நெருக்கமாக தொடர்புடையவை என்று நியாயமான முறையில் கூறலாம். ஐ. சி. ஆர். ஐ. எஸ். ஏ. டி. யின் முதன்மை செயல்பாடு விவசாயத் துறையில் ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சித் திட்டங்களை முற்றிலும் தன்னார்வ அடிப்படையில் நடத்துவதாகும். தானாக முன்வந்து மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு

சேவையை பொதுக் கடமை என்று கூற முடியாது. தவிர, ஐ. சி. ஆர். ஐ. எஸ். ஏ. டி–க்கு இந்தியாவின் பிராந்திய எல்லைகளைத் தாண்டி ஒரு பங்கு உள்ளது, மேலும் அதன் செயல்பாடுகள் உலகம் முழுவதிலுமிருந்து வரும் மக்களுக்கு பயனளிக்கும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிறுவனத்தின் செயல்பாடுகளின் பயனாளிகளாக இந்திய பொதுமக்கள் இருந்தாலும், ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி வசதிகளை வழங்குவது இந்திய பொதுமக்களுக்கு ஐ. சி. ஆர். ஐ. எஸ். ஏ. டி கடமை என்று நிச்சயமாக சொல்ல முடியாது ".

மேற்கண்ட சோதனையைப் பயன்படுத்தி, ஐ.சி.ஆர்.ஐ.எஸ்.ஏ.டி.க்கு எதிரான நீதிப்பேராணை மனு விசாரணைக்கு உகந்ததல்ல என்ற உயர்நீதிமன்றத்தின் முடிவை இந்த நீதிமன்றம் உறுதி செய்தது.

26. இதேபோன்ற கருத்து **ரமேஷ் அலுவாலியா (எதிர்) பஞ்சாப் மாநிலத்தில்** எடுக்கப்பட்டது, அங்கு இந்த நீதிமன்றத்தின் இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, ஒரு தனியார் அமைப்பு பொதுவாக மாநிலத்தால் அல்லது அதன் அதிகாரிகளால் நிறைவேற்றப்படும் என்று

எதிர்பார்க்கப்படும் பொது செயல்பாடுகளைச் செய்யும்போது 226 வது ஷரத்தின் கீழ் உயர் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு இணங்க முடியும் என்று தீர்ப்பளித்தது.

27. **ஃபெடரல் வங்கி லிமிடெட் (எதிர்) சாகர் தாமஸ் வழக்கில்,** இந்த நீதிமன்றம் இந்த நீதிமன்றத்தின் முந்தைய தீர்ப்புகளை பகுப்பாய்வு செய்து, ஒரு நீதிப்பேராணை மனு நிலைக்கக்கூடிய நிறுவனங்களின் வகைப்பாட்டை வழங்கியது:

"18. மேற்கூறிய முடிவுகளிலிருந்து, எழும் நிலைப்பாடு என்னவென்றால், இந்திய அரசியலமைப்பின் 226 வது ஷரத்தின் கீழ் ஒரு நீதிப்பேராணை மனு (i) மாநில (அரசு) (ii) ஒரு அதிகாரம்; (iii) ஒரு சட்டரீதியான அமைப்பு; (iv) மாநிலத்தின் ஒரு கருவி அல்லது நிறுவனம்; **(v) மாநிலத்தால் நிதியளிக்கப்பட்டு சொந்தமான ஒரு நிறுவனம்; (vi) கணிசமாக அரசு நிதியுதவியுடன் இயங்கும் ஒரு தனியார் அமைப்பு; (vii) பொது கடமை அல்லது பொது இயல்பின் நேர்மறையான கடமையை நிறைவேற்றும் ஒரு தனியார் அமைப்பு; மற்றும் (viii) எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழும் எந்தவொரு செயல்பாட்டையும் நிறைவேற்றுவதற்கு பொறுப்பான ஒரு நபர் அல்லது ஒரு அமைப்பு, அத்தகைய சட்டரீதியான செயல்பாட்டைச் செய்ய கட்டாயப்படுத்துவதற்கு எதிராக பராமரிக்கப்படலாம்.'**

(வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

28. பின்னி லிமிடெட் (எதிர்). வி. சதாசிவன் வழக்கில், இந்த நீதிமன்றத்தின் இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு பொது மற்றும் தனியார் செயல்பாடுகளுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டைக் குறிப்பிட்டது. அது இவ்வாறு கூறியது, :

"11... பொது செயல்பாடுகளுக்கும் தனியார் செயல்பாடுகளுக்கும் இடையில் ஒரு கோட்டை வரைய கடினமாக உள்ளது, அவை முற்றிலும் தனியார் அதிகாரத்தால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு அமைப்பு என்பது பொதுமக்களுக்கோ அல்லது பொதுமக்களின் ஒரு பிரிவினருக்கோ சில கூட்டு நன்மைகளை அடைய முற்படும்போது ஒரு "பொது செயல்பாட்டை" செய்கிறது, மேலும் பொதுமக்கள் அல்லது பொதுமக்களின் அந்த பிரிவினரால் அவ்வாறு செய்ய அதிகாரம் இருப்பதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. எனவே பொது நலனுக்காக சமூக அல்லது பொருளாதார விவகாரங்களில் தலையிடும்போது அல்லது பங்கேற்கும்போது அமைப்புகள் பொது செயல்பாடுகளைச் செய்கின்றன.

செயலுறுத்தும் நீதிபேராணையின் நோக்கம் குறித்து நீதிமன்றம் தெளிவுபடுத்தியதாவது;

"29. இருப்பினும், ஆணையின் நோக்கம் பொதுக் கடமையைச் செயல்படுத்துவதற்கு மட்டுமே

வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. **ஆணையின் நோக்கம் அது கோரப்படும் அதிகாரத்தின் அடையாளத்தை விட, செயல்படுத்தப்பட வேண்டிய கடமையின் தன்மையால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. தனியார் அமைப்பு ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்து கொண்டிருந்தால், எந்தவொரு உரிமையும் மறுக்கப்படுவது அத்தகைய அமைப்பின் மீது விதிக்கப்பட்ட பொதுக் கடமை தொடர்பாக இருந்தால், பொது சட்டத் தீர்வை அமல்படுத்தலாம்.** பொது அமைப்பு மீது சுமத்தப்பட்ட கடமை சட்டபூர்வமானதாகவோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ இருக்கலாம், அத்தகைய அதிகாரத்தின் ஆதாரம் முக்கியமற்றது, இருப்பினும், அத்தகைய நடவடிக்கையில் பொது சட்ட ஷரத்து இருக்க வேண்டும்... **பொது அதிகாரம் அல்லது பொது நடவடிக்கை குறித்து பொதுவான வரையறை எதுவும் இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு வழக்கின் உண்மைகளும் புள்ளியை தீர்மானிக்கின்றன.**

29. மிக சமீபத்தில் **கே. கே. சக்சேனா எதிர் சர்வதேச ஆணையம்**, வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் மற்றொரு இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, முற்றிலும் தனியார் சட்ட உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்காக ஒரு நீதிப்பேராணை பொய் சொல்லாது என்று தீர்ப்பளித்தது. இதன் விளைவாக, ஒரு அமைப்பு ஒரு பொதுக் கடமையைச் செய்தாலும், நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்றதாக

இருந்தாலும், அதன் அனைத்து முடிவுகளும் நீதித்துறை மறுஆய்வுக்கு உட்பட்டதாக இருக்காது. நீதிமன்றம் இவ்வாறு தீர்ப்பளித்தது:

> "43. இந்த நீதிமன்றத்தின் மேற்கூறிய தீர்ப்புகளை ஒரு நிமிடம் மற்றும் கவனமாக வாசிப்பதன் மூலம் பின்வருவது என்னவென்றால், அரசியலமைப்பின் 12 வது உறுப்பின் அர்த்தத்திற்குள் ஒரு நபர் அல்லது அதிகாரம் "அரசு" என்றால், 226 வது ஷரத்தின் கீழ் ஒரு நீதிப்பேராணை மனு அத்தகைய நபருக்கு அல்லது அமைப்புக்கு இருக்கும். இருப்பினும், இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் கூட தனியார் சட்ட உரிமைகளை அமல்படுத்துவதற்கு நீதிப்பேராணை பொய் சொல்லாது என்பதையும் நாம் சேர்க்கலாம். இந்த அம்சத்தில் பல தீர்ப்புகள் உள்ளன, மேலும் அந்த தீர்ப்புகளை குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை, ஏனெனில் இது நிர்வாகச் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு நடவடிக்கையின் நீதித்துறை மறுஆய்வின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். காரணம் வெளிப்படையானது. ஒரு தனியார் சட்டம் என்பது ஒரு சட்ட அமைப்பின் ஒரு பகுதியாகும், இது ஒப்பந்தச் சட்டம் அல்லது சித்திரவதைகள் போன்ற தனிநபர்களுக்கிடையேயான உறவுகளை உள்ளடக்கிய பொதுவான சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். எனவே, அரசியலமைப்பின் 12 வது உறுப்பின் கீழ் "அரசு" என்று அழைக்கப்படும் ஒரு அதிகாரத்திற்கு எதிராக நீதிப்பேராணை மனு நிலைக்கத்தக்கதாக இருந்தாலும், எந்தவொரு நீதிப்பேராணைடையும் வெளியிடுவதற்கு முன்பு, குறிப்பாக செயலுறுத்தம் நீதிப்பேராணை, எதிர்த்துப்படும் அத்தகைய

அதிகாரத்தின் நடவடிக்கை தனியார் சட்டத்திலிருந்து வேறுபட்ட பொது சட்டத்தின் களத்தில் உள்ளது என்பதை நீதிமன்றம் திருப்திப்படுத்த வேண்டும்."

எனவே, அமைப்பு ஒரு பொது செயல்பாட்டை ஒரு பரந்த அர்த்தத்தில் செயல்படுத்தினாலும், ஒரு தனியார் சேவை ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்துவதில் பொது சட்ட ஷரத்து இல்லை.

30. அருணாச்சலப் பிரதேச அரசு, சூழ்நிலைகளை பகுப்பாய்வு செய்த பிறகு, மருத்துவமனையை நடத்துவதில், ராமகிருஷ்ண மிஷன் ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்யவில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, மருத்துவமனை மானியத்தின் சில கூறுகளைப் பெறுகிறது. மருத்துவமனையால் பெறப்படும் மானியங்கள் செலவினங்களில் ஒரு பகுதியை மட்டுமே உள்ளடக்குகின்றன. மானியத்தின் விதிமுறைகள் மருத்துவமனையின் மேலாண்மை அல்லது அன்றாட செயல்பாட்டில் எந்த வகையான அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டையும் குறிக்கவில்லை. ராமகிருஷ்ண மிஷன் வழங்கும் பணியின் தன்மை, பொதுவாக, மருத்துவமனை தொடர்பான அதன் செயல்பாடுகள் உட்பட, முற்றிலும் தன்னார்வமானது.

31. ஒரு பொதுப்பணியை ஒரு அமைப்பு மேற்கொள்வதற்கு முன்பு, அந்த செயல்பாடு அரசால் அதன் இறையாண்மையில் நிறைவேற்றப்படும் செயல்பாடுகளுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடைய ஒரு தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மருத்துவமனை மாநில

அதிகாரிகளால் மட்டுமே செய்யப்படும் செயல்பாடுகளை ஒத்த செயல்பாடுகளைச் செய்கிறது என்பதைக் குறிக்க பதிவில் எதுவும் இல்லை. மருத்துவ சேவைகள் தனியார் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களால் வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு பொது அதிகாரியாக அமைப்பின் தன்மை வழக்கின் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது. மருத்துவமனையை அமைப்பதில், மிஷன் ஒரு பொது செயல்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டதாக கருத முடியாது. இந்த மருத்துவமனைக்கு சட்டத்தால் வழங்கப்பட்ட அல்லது கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட தனித்தன்மை அந்தஸ்து இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட விநியோகத்தின் சேவையை வழங்குவது இதுவே முதல் முறை என்பது 226 வது பிரிவின் அர்த்தத்திற்குள் அதை ஒரு 'அதிகாரம்' என்று மாற்றாது. மாநிலத்தின் பிராந்திய அதிகார வரம்பிற்குள் நிறுவனங்களை அமைக்க அவர்களை ஈர்க்கும் பொருட்டு மாநில அரசுகள் பல்வேறு அமைப்புகளுக்கு சலுகை விதிமுறைகளை வழங்குகின்றன. அரசு தனது சமூகக் கொள்கையின் இணைப்பாகவோ அல்லது பொருளாதார வளர்ச்சியின் இணைப்பாகவோ அவர்களை ஊக்குவிக்கலாம். மருத்துவமனைக்கு சலுகை அடிப்படையில் நிலம் வழங்கப்பட்டது என்ற வெறும் உண்மை, மருத்துவமனை ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்கிறது என்ற முடிவுக்கு வழிவகுக்காது. தற்போதைய வழக்கில், மருத்துவமனையின் நிர்வாகத்தில் அரசு கட்டுப்பாடு இல்லாதது, மருத்துவமனை பொது அதிகாரத்தின் எல்லைக்குள் வரவில்லை என்ற முடிவுக்கு வருவதில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

32. 2010 ன் இந்த மருத்துவமனை மருத்துவ நிறுவனங்கள் (பதிவு மற்றும் ஒழுங்குமுறை) சட்டம், ஒழுங்குமுறைக்கு உட்பட்டது என்று

எங்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மருத்துவமனைகள் மற்றும் நர்சிங் ஹோம்களை சட்டப்படி ஒழுங்குபடுத்துவது மருத்துவமனையை ஒரு சட்டரீதியான அமைப்பாக மாற்றுகிறதா? தனிநபர்கள் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு கடமைகளுக்கு உட்பட்டவை. சட்டம் என்பது எங்கும் நிறைந்த ஒரு நிகழ்வு. பிறப்பைப் பதிவு செய்வதிலிருந்து இறப்பைப் தெரிவிப்பது வரை, தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களில் சட்டம் கடமைகளை விதிக்கிறது. ஒருங்கிணைப்பு முதல் கலைப்பு வரை, வணிகம் சட்டத்திற்கு இணங்க செயல்பட வேண்டும். ஆனால் அது 226 வது உறுப்பின் கீழ் ஒவ்வொரு நிறுவனத்தையும் அல்லது செயல்பாட்டையும் ஒரு அதிகாரமாக மாற்றாது. ஒரு சட்டத்தின் மூலம் ஒழுங்குமுறை என்பது மருத்துவமனையை சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பாக்காது. தனிநபர்களும் அமைப்புகளும் இன்று முழு அளவிலான செயல்பாடுகளில் சட்டரீதியான தேவைகளுக்கு உட்பட்டவை. அத்தகைய ஒரு தனிநபர் அல்லது அமைப்பு ஒரு பொது செயல்பாட்டைச் செய்கிறதா என்பதைத் தீர்மானிக்க முடியாது. **ஃபெடரல் வங்கியில்**, (மேற்கூறிய) 1949-ன், வங்கிகள் ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஒரு தனியார் வங்கி எந்தவொரு பொது செயல்பாட்டையும் செய்கிறதா என்பதை தீர்மானிக்கும் போது, நீதிமன்றம் இவ்வாறு தீர்ப்பளித்தது:

> "33. எங்கள் பார்வையில், வங்கி வணிகத்தை ஒரு பட்டியலிடப்பட்ட வங்கியாக நடத்தும் ஒரு தனியார் நிறுவனத்தை, எந்தவொரு சட்டரீதியான அல்லது பொதுக் கடமையையும் மேற்கொள்ளும் ஒரு நிறுவனம் அல்லது நிறுவனம் என்று

அழைக்க முடியாது. ஒரு தனியார் அமைப்பு அல்லது ஒரு நபர் அத்தகைய அமைப்பு அல்லது சங்கத்தை எந்தவொரு சட்டரீதியான கடமைகளையும் அல்லது பொது இயல்புடைய அத்தகைய கடமைகளையும் செயல்படுத்த கட்டாயப்படுத்த வேண்டிய அவசியமாக இருக்கும் இடங்களில் மட்டுமே நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு உட்படலாம். வங்கியின் வணிக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் ஒரு தனியார் நிறுவனம் தொடர்பாக இதுபோன்ற நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதை நாங்கள் காணவில்லை. **தனியார் அமைப்புகளால் மேற்கொள்ளப்படும் இத்தகைய செயல்பாடு ஒரு ஒழுக்கத்திற்குள் செயல்படுவதை உறுதி செய்வதற்கான ஒழுங்குமுறை விதிகள் மட்டுமே, நிறுவனத்திற்கு அத்தகைய அந்தஸ்தை வழங்கவோ அல்லது அரசியலமைப்பின் 226 வது உறுப்பின் கீழ் ஒரு நீதிப்பேராணை உத்தரவிடுவதன் மூலம் அமல்படுத்தக்கூடிய எந்தவொரு கடமையையும் அதன் மீது வைக்கவோ இல்லை. மேல்முறையீட்டு வங்கியால் அதன் ஊழியர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட வழக்கு தற்போது உள்ளது. எதிர்மனுதாரரின் வங்கியுடனான சேவை நிறுத்தப்படுகிறது. வங்கியின் நடவடிக்கையை எதிர்த்து எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் இந்திய அரசியலமைப்பின் 226 வது பிரிவின் கீழ் நீதிப்பேராணை மனுவை தாக்கல் செய்தார்.** எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் வங்கியின் தரப்பில் எந்தவொரு சட்டரீதியான கடமையையும் அமல்படுத்த முயற்சிக்கவில்லை... "

(வலியுறுத்தல் வழங்கப்பட்டது)

33. எனவே, முற்றிலும் தனியார் இயல்புடைய ஒப்பந்தங்கள் அவை சட்டரீதியான விதிகளால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன என்ற காரணத்தால் மட்டுமே நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டதாக இருக்காது. இந்த கொள்கைக்கு ஒரே விதிவிலக்கு, ஒரு சட்டரீதியான விதியால் நிர்வகிக்கப்படும் அல்லது கட்டுப்படுத்தப்படும் சேவை ஒப்பந்தம். எனவே, எடுத்துக்காட்டாக, **கே. கே. சக்சேனா** (மேற்கூறிய) வழக்கில், ஒரு ஊழியர் 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை தகராறுச் சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படும், ஒரு தொழிலாளியாக இருக்கும்போது, தனிப்பட்ட சேவை ஒப்பந்தம் குறிப்பாக செயல்படுத்தப்படவோ அல்லது நிகழ்த்தப்படவோ முடியாது என்ற பொதுவான கொள்கைக்கு விதிவிலக்காக இது அமைகிறது என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

34. வசதிகள் மற்றும் சேவைகளின் குறைந்தபட்ச தரங்களை பரிந்துரைக்கும் நோக்கில் மருத்துவ நிறுவனங்களின் ஒழுங்குமுறை மற்றும் பதிவை வழங்குவதற்காக இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. இந்தச் சட்டம், மற்றவற்றுடன், பதிவு செய்வதற்கான மருத்துவ நிறுவனங்களால் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய நிபந்தனைகளை விதிக்கிறது. இருப்பினும், இந்தச் சட்டம் அதன் ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை மருத்துவமனையால் செய்யப்பட்ட சேவை ஒப்பந்தங்களை நிர்வகிக்கவில்லை. இவை முற்றிலும் தனியார் ஒப்பந்தங்களின் வரம்பிற்குள் வருகின்றன, இதற்கு எதிராக நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பு இருக்க முடியாது. இந்த வேறுபாட்டின் புனிதத்தன்மை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

35.மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக, மேல்முறையீட்டாளர்கள் அரசியலமைப்பின் 226 வது உறுப்பின் கீழ் நீதிப்பேராணை அதிகார வரம்பிற்கு இணங்கக்கூடியவர்கள் என்ற முடிவுக்கு வருவதில் உயர் நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு தவறிழைத்துள்ளது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

36. மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக, அரசியலமைப்பின் 226 வது உறுப்பின் அர்த்தத்திற்குள் ராமகிருஷ்ணா மிஷனோ அல்லது மருத்துவமனையோ ஒரு அதிகாரமாக இருக்காது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

37. முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பு, மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஷரத்து 12 ன் அர்த்தத்திற்குள் 'அரசு' என்ற முடிவுக்கு தனி நீதிபதி வந்திருந்தாலும், இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு அந்த கண்டுபிடிப்பை ஏற்கவில்லை என்ற உண்மையையும் விளம்பரப்படுத்துவது அவசியம். நாங்கள் முன்பு கவனித்தபடி, மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஷரத்து 12 ன் கீழ் 'அரசு' என்ற விளக்கத்திற்குள் வரவில்லை என்று இரு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு தீர்ப்பளித்தது. இந்த தீர்ப்பை அருணாச்சலப் பிரதேச அரசு இந்த நீதிமன்றத்தில் மறுக்கவில்லை.

38. இல்லையெனில் கூட, **அஜய் ஹாசியா (எதிர்) காலித் முஜிப் செஹ்ராவர்டி, பிரதீப் குமார் பிஸ்வாஸ் (எதிர்) இந்தியன் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் கெமிக்கல் பயாலஜி மற்றும் ஜத்ய பால் சிங் (எதிர்) இந்திய ஒன்றியம்** ஆகிய வழக்குகளின் நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரிசையில்

முன்வைக்கப்பட்ட சோதனைகள் மேல்முறையீட்டாளர்கள் இந்திய அரசியலமைப்பின் 12 வது ஷரத்தின் அர்த்தத்திற்குள் 'அரசு' அல்ல என்ற உயர் நீதிமன்றத்தின் முடிவுக்கு ஆதரவளிக்கின்றன என்பதை நாங்கள் தெளிவாகக் கருதுகிறோம்.

39. மேற்கூறிய காரணங்களுக்காக, மேல்முறையீட்டை நாங்கள் அனுமதிக்கிறோம் மற்றும் நீதிப்பேராணை மனு எண்.25/(எபி/2017) இல் 6 ஏப்ரல் 2018 தேதியிட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவை தள்ளுபடி செய்கிறோம். இதன் விளைவாக, உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப்பேராணை மனு (உரிமையியல்) எண்–520 (AP/2015) தள்ளுபடி செய்யப்படும். செலவுகள் குறித்து எந்த உத்தரவும் இருக்காது.

40. நிலுவையில் உள்ள விண்ணப்பங்கள் ஏதேனும் இருந்தால், அவை நிராகரிக்கப்படும்.

இ. கல்பனா கே. திரிபாதி மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி,

வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."